STARLAND
THEATRE
MAIN AND LOGAN

FRIDAY & SATURDAY
THIS WEEK
DOROTHY DALTON
and
RUDOLPH VALENTINO
— in —
"MORAN of the LADY LETTY"
A Tale of the Sea

ALSO SHOWING
HAROLD LLOYD COMEDY
Prince of Wales Tour No. 3
MUTT & JEFF
MIRACLES OF THE JUNGLE
Part No. 3

NEXT WEEK
MONDAY & TUESDAY
A William De Mille Production
"Miss Lulu Bett"
Louis Wilson, Milton Sills
Theodore Roberts

WEDN. & THURS.
DOUGLAS FAIRBANKS
— in —
"THE THREE MUSKETEERS"

FRI. & SAT.
GLORIA SWANSON
— in —
"Her Husband's Trade Mark"

See this vivid romance of modern married life!—The thrilling raid of Mexican bandits—the flight across the Border—the great love scene in the lost forest!
Even more dash and beauty than in Glittering Gloria's other sensation, Elinor Glyn's "The Great Moment".

Allt för 10c.

För att få ny trade sända vi ett paket vackra silk och satin rester för prydnadsarbeten, tre yards vacker spets, en filt centerbit, ett paket broderisilke och en ring med sten. Allt detta förskottsbetalt.... Endast 10c., tre omgångar för 25c. Pängar tillbaka, om ej nöjd. Adressera
SEVILLE LACE CO.,
Box 217 Orange, New Jersey.

John Duvald Dodge, son till miljonären och automobilfabrikanten John F. Dodge i Detroit, blev häromdagen dömd till 5 dagar i korrektionshuset och $100 böter för fortkörning. Sådant läder skall sådan smörja ha!

Bankiren Otto H. Kahn i New York förklarade f. v. i ett tal att Amerika skulle avskriva de allierades skuld på 11 biljoner förutsatt, att de allierade sinsemellan avskrevo sina skulder. I sanning ett gott förslag.

100-åringar och andra gamlingar

Stockholm har ej många hundraåringar, men det finns dock några stycken. En av dem, fru Ulrika Kristina Ekman fyllde nyl. 101 år. Hon tillhör de allra äldsta i huvudstaden, men det finns dock ett par åldringar som sett dagen ännu tidigare än hon. Stockholm rymmer för övrigt en myckenhet gammalt folk, det finns exempelvis åtskilliga nittioåringar. De flesta av dem äro kvinnor, männen bli som regel aldrig så gamla. Dagens Nyheter har gjort en liten axplockning bland de allra äldsta på ålderdomshemmen, där de flesta av dessa gamlingar tillbringa sin ålderdom i lugn och ro.

Den ovannämnda fru Ekman finns å Rosenlunds ålderdomshem, där hon redan vistats i cirka ett kvarts sekel. Hon är änka efter en grovarbetare i Katarina församling. Åldern har numera tagit ut sin rätt, och den gamla ligger mest till sängs. En annan av de kvinnliga pensionärerna på Rosenlund, fröken Sofia Lindvall, fyller snart 97 år. Hon är också från Katarina och har vistats lika länge vid hemmet som den förra. "Fia," som hon gemenligen kallas, är emellertid ganska rask och orkar gå uppe om dagarna. För övrigt finns det en 3 a 4 90-åringar där, och pg Gubbhuset är den älsta pensionären 91 år. Mellan 80 och 90 år finnas en hel del gubbar; man har t. ex. ej mindre än 24 om 84 år. De flesta gummorna äro mellan 70 och 80 år.

Stadens allra älsta invånare finns emellertid på S:t Eriks sjuk- och vårdhem. Det är fröken Eva Larsson, som fyller 104 år i juni. Hon har i yngre år varit tjänarinna och kom icke till hemmet förrän 1903. Hon är rätt rask för sina år, orkar visserligen icke gå ut, men tillbringar sin dag i en vilstol och har ett ganska gott minne. Vid samma hem finns en gumma som blir 100 år den 14 april, nämligen fröken Maria Matilda Sjöberg, som kom till S:t Erik 1916. Hon är dalkulla från Hedemora, var tidigare tjänarinna o. lever nu i sina minnen från ungdomsåren. Ända till i år har den gamla varit rätt rask, men nu lider hon av ålderdomssvaghet och är sängliggande. St Erik har för övrigt många pensionärer i nittioårsåldern. Gubbarna äro i allmänhet mellan 80 och 90 år.

Den älsta pensionären vid Borgerskapets änkehus fyller i maj 97 år. Det är fru Margareta Borg, som vistats vid hemmet i cirka trettio år. Hon är änka efter en handlande och ovanligt frisk för sina år. Rask och rörlig och uppe dagligen. Vid änkehuset finns det även en pensionär om 94 år och flera andra över 90 år, de flesta krya. Borgerskapets gubbhus har en invånare som fyller 96 år i år, nämligen f. d. hovslagarmästare Per Nordkvist. Han är enastående frisk, tar långa promenader och är en verklig kärngubbe med alla själsförmögenheter i behåll. Det finns många andra krya åldringar över 80 år, flera t. o. m. 88 a 89.

Sabbatsbergs ålderdomshem rymmer även många riktigt gamla gummor och gubbar. Den äldsta är fru Maria Cornell, 96 år gammal och änka efter en instrumentmakare. Hon är numera klen och förlagd till sjukrum. Det finns även en 95-åring, prästänkan fru Josefina Danielsson, som vistas uppe och är rätt rask. En kry pensionär är likaså den 94-åriga fru Kristina Winterros. På Sabbatsberg finnas dessutom, enligt styrelseberättelsen för 1921, 6 93-åringar — av vilka dock tre i år ha dött — 4 92-åringar, 6 91-åringar, 13 90-åringar och 130 över 85 år. Bland de 13 90-åringarna finnas ej mindre än 11 kvinnor.

Den äldsta på Danviks hem, fröken Hedvig Maria Mineur, är född 1828. Hon är finska till börden och har varit sömmerska i sin krafts dagar. Nu börja åren ta ut sin rätt. Den näst äldsta kvinnliga pensionären är född 1830. Det är fru Maria Sabina Lundström, änka efter en befallningsman. Ett år äldre är f. smeden Emanuel Petterson-Almkvist, som är född 1829 och varit anställd vid statens järnvägar. Han är äldst på den manliga avdelningen. Hemmet har dessutom ett flertal 90-åringar.

Stockholms sjukhem har två gummor om 95 år. Den ena, fröken Staflund, ligger för närvarande illa sjuk i influensa. Även den andra, fru Gustafva Anderson, är klen, fast hon ej är sängliggande. Hemmet har inalles ett tiotal pensionärer över 90 år och cirka 80 omkring 80 år.

Vid stiftelsen för gamla tjänarinnor äro de äldsta i laget 92 år. Det finns två i den åldern, fröknarna Lisen Nordström och Mina Tillberg. Stiftelsen rymmer dessutom 4 a 5 gummor om 88 år, och de yngsta pensionärerna ha fyllt 60.

Även Hemmet för gamla i Enskede har en 92-åring, fröken Karolina Forsman, syster till krigsrådet Forsman. Hemmet ligger ganska långt ute i Enskede, men den gamla promenerar ofta ensam in till staden och är för övrigt ovanligt stark och kraftig. Ända till för några år sedan kunde hon brodera och sy den finaste gobeläng; nu ha ögonen blivit för klena för dylikt arbete. Den näst äldsta är 88 år och dessutom finnas åtskilliga mellan 80 och 90, om också de flesta äro mellan 70 a 80 år.

Pauvres Honteux har en 91-årig pensionär, fru Hanna Olsson, vars man på sin tid var konsul. Hon är likaså ovanligt kry, går uppe och har väl reda på sig och orkar både läsa och skriva. Det finns här även en äldring om 88 år och åtskilliga mellan 70 och 80.

Vid Guldbröllopshemmet fyller den äldsta gubben 90 år i april, och den äldsta gumman blev lika gammal i fjol. Hon heter fru Maria Söderström och är kry för sina år. Mannen är f. d. skomakare. Den 90-åriga gubben heter Karl Otto Florin och har varit handlande. Av de övriga äro många omkring 80 år.

Två pensionärer vid Oscars Minne fylla 90 år i år. Den ena är fru Maria Schuck och den andra fröken Josefina Ramstedt. Båda orka vara uppe och äro ganska raska. Fru Schuck är änka efter en ingenjör, fransman till börden. Hon ser dåligt, men reder sig för övrigt ganska bra. Hemmet har flera pensionärer om 89, 88 och 87 år.

På Drottninghuset till slutligen den äldsta pensionären 98 år i vår, nämligen änkefru Sofia Björkman. De flesta av gamlingarna nar räkna 75 a 80 år.

"A Sur-Shot" Never Fails

DET ENDA BOTEMEDEL, som man kan lita på att borttaga HASTSTYNGSLARVER fr. hästar

Alla aktningsvärda auktoriteter äro överens att bruket av avförande substanser är av intet värde i att borttaga larver. Inge avföringsmedel behövas med "Sur-Shot."

I två storlekar—$5.00 och $3.00 —med instrument och fullständig brukanvisning. Pängarna tillbaka, om vi ej ernå resultat.

På varje ort, där vi ej ha agent, sända vi det förskottsbetalt efter insändande av priset.

FAIRVIEW CHEMICAL COMPANY LIMITED
REGINA — SASK

Alla slags svenska varor samt allt inom speceribranschen
ALLTID PÅ LAGER HOS
P. NELSON
Äldsta skandinaviska handlande i Wpg.
409 Dufferin Ave., Winnipeg.
Tel. St.John 319

TRUPPERNA PÅ FILLIPPINERNA KOMMA KANSKE ATT TAGAS DÄRIFRÅN.

Det är möjligt, att Förenta Staterna fullkomligt upphöra med att giva Filippinerna militäriskt skydd, t. o. m. innan fyra-makters-traktaten ratificeras.

Det är bekant, att krigsdepartementet har under övervägande att taga detta steg. Om det tages, på grund av den allmänna ivern för arméns reducering, så kommer den garnison, som uppehållits på öarna för försvarsändamål allt sedan de första amerikanska trupperna landstego där under skydd av Deweys kanoner år 1898, att reduceras till intet annat än en polisstyrka stor nog att betrygga regeringens auktoritet.

Skulle denna politik omsider antagas, så kommer den att grunda sig på den idén, att traktaten garanterar öarnas trygghet mot anfall från någon av de makter, som tecknat sig i förbundet, och att öarna böra skyddas av den internationella goda viljan. Som ett bevis på Förenta Staternas ärliga uppsåt skulle en sådan handling å deras sida som den nu påtänkte vara av stor betydelse. Att någon av de makter, som icke underskrivit förbundsvillkoren, skulle anfalla öarna, anses som en sådan avlägsen möjlighet, att den ej är värd att fästa någon vikt vid. Redan nu ha både armén och flottan, i förkänsla av den stundande ratificeringen, givit order om att de till Manillas försvar avsända minorna och för beskjutning av luftskepp ämnade kanonerna ej skola fortsätta färden till öarna.

Nordbor i U. S. A.

Svenskarna som farmare i U. S. Vid folkräkningen 1920 funnos i Förenta Staterna 6,448,343 farmare, varav 261,719 kvinnor. Inom de tolf mellanstaterna — Ohio, Indiana, Illinois, Michigan, Wisconsin, Minnesota, Iowa, Missouri, South Dakota, North Dakota, Nebraska och Kansas — voro bosatta mer än en tredjedel av alla landets farmare, med nära 2-5 av all odlad jord. Det har ju alltid framhäfts att svenskarna i övervägande grad ägna sig åt jordbruk. Av censusbulletinerna framgår också, att endast tyskarna komma före svenskarna i fråga om antalet farmar, tillhörande den nationaliteten. Av landets utlandsfödda farmare, 581,068 till antalet, voro 140,667 födda i Tyskland, 60,461 i Sverige, 51,599 i Norge, 30,172 i Österrike, 25,565 i Danmark o.s.v.

Pängar från och till Sverige. Mr. John T. Hoffner vid Förenta Staternas Post-departements utrikesavdelning i New York har kunnat giva officiella upplysningar om de summor, som genom "money orders" sänts till och från Sverige. Under året 1921 belöpte sig försändelserna från Förenta Staterna till Sverige till 46,961, utgörande en summa av $643,435.42, d.v.s. $10,525 mindre än under år 1920. Av denna summa översändes under kvartalet 1 okt.—31 dec. $295,918.23 och endast under dec. 1921 11,468 olika försändelser till Sverige, belöpande sig till $119,164.88. Under 1921 sändes i postanvisningar från Sverige till Förenta Staterna $161,367.52. Tillläggas kan, att ofantliga summor från Förenta Staterna sändas till Sverige genom posten i registrerade försändelser, genom banker, genom expressbolag samt genom många privata bolag. Även ha stora summor översänts per kabelanvisningar.

Talar gärna "ärans och hjältarnas språk". John H. Anderson heter en framstående svensk ättling i Austin. Han är ordförande i stadens skolråd, och nyligen invigdes en ståtlig högskola där under Andersons auspicier. Hans föräldrar, Sven Anderson och hans hustru, kommo för några och femtio år sedan från Larfs socken, Skaraborgs län, och bosatte sig på en lantgård nära Austin, där de fingo utstå alla mödor och besvärligheter, som komma pionieren till del. De äro nu bosatta i Austin och firade den 6 dennes 57-årsdagen av sitt bröllop. På deras homestead föddes sonen år 1871 och fick mesta delen av sin skolundervisning i en lantskola. Vid unga år lärde han marmor- och granithuggning samt har i över 30 år haft sin egen affär i Austin. Han är nu president för the Monument Retailer's Association of Minnesota och var våren 1918—18 borgmästare i Austin. Anderson är en utmärkt typ på en amerikan av svensk härkomst, ärlig och redbar, samt talar gärna och flytande "ärans och hjältarnas språk".

Kapten Löfström på resa till Sverige. Kapten And. L. Löfström, innehavaren av cigarraffären Dalkullan i Lake View, Chicago, musikhandlare, bokförläggare, utgivare av kalendern Dalkullan, m. m., en av stadens och landets mäst kända svenskar, avreste därifrån för ett par dagar sedan med Sverige som mål. Detta är 43:e gången kapten Löfström "krossar" Atlanten. Vad han egentligen har att uträtta i Sverige är förborgat, och orsaken till resan är ej ens honom själv bekant, meddelade han till en intervjuare. Han har några tusen tyska mark, som han vill göra av med i Berlin och många tusen svenska kronor för vilka han ämnar köpa roliga och nyttiga böcker. Hans bortovaro blir dock ej långvarig. I början på maj månad är han åter, om allt går lyckligt och väl och båten håller, ty då skall han åter upptaga förskönings-arbetet å sin ö, Cedarön, vid Pistake Lake, Ill., där han äger ett förtjusande sommarhem. Vi önska den gamle ostindiefararen lycka på resan och ett glatt återvändande till fläskpackarestaden.

Arbetsgivarna i Nya Zealand ha bestämt en nedsättning av priserna på sina varor under förutsättning att arbetslönerna skola gå ner.

En f. d. telegrafist i Corinna, Spanien, har uppfunnit en kanon som kan avlossa 3,500 skott i minuten. Kanonen är försedd med 50 pipor och var och en kan avlossa 70 skott i minuten.

En ny typ av "bootleggers" ha upptäckts i Peabody, Mass. Denna gång är det kvinnor och därför naturligtvis rätt knepigt. De ha nämligen transporterat den nu förbjudna drycken i behållare, speciellt konstruerade att kunna bäras under snörlivet.

"Helt säkert hjälpte de mig"

Varför Pascal Thebeau rekommenderar Dodd's Kidney Pills.

New Brunswick man, nu i god hälsa, råder alla lidande av njursjukdomar att bruka Dodd's Kidney Pills.

Village St. Jean, Kent Co., N. B. d. 20 mars (Speciellt). — "Dodd's Kidney Pills hjälpte mig helt säkert".

Sådant är det säkra utlåtandet av Pascal Thebeau, en valkänd innevånare i denna by.

"Jag var mycket sjuk av njurlidande", fortsätter mr Thebeau. "Om morgnarna var jag så svag att jag ej kunde gå upp före middagsdags. Jag tog tre askar av Dodd's Kidney Pills och de gjorde mig mycket nytta".

"Nu är jag åter frisk och jag råder var person, som lider av njurråkomma att bruka Dodd's Kidney Pills".

Dodd's Kidney Pills äro kända i varje hörn av Canada som det gamla pålitliga canadiska njurbotemedlet. De äro kända av det arbete, de uträttat.

Fråga edra grannar om Dodd's Kidney Pills ej äro botemedlet för sjuka njurar.

Under förra året utskeppade Canada gods till ett värde av $600,000,000 till Förenta Staterna.

En treårs gosse som dansade med bara fötter på knivskarpa svärdsblad, uppträdde för Prince of Wales vid hans besök i Indien.

Varför jag blev Verdandist.

(Ur "I Främlingsland" av Oscar W. Larson.)

NÅGRA MÅNADER innan jag lämnade min barndomsbygd gick jag en dag gatan framåt utan mål, tänkande på allt jag upplevat under de gångna åren — barndomslivets försakelser, uppväxtårens sorglöshet, det tidigt påbörjade kroglivet, vilket hotade att rycka mig med; uppvaknandet till medvetande om min och hela min klass' undertryckta ställning. De senaste årens föreningsliv, där jag vunnit det bästa som finns, övervunnit mig själv och vilket jag även har att tacka att jag vann en vän, som smekte bort dysterheten och spridde solsken under mörka stunder.

På allt detta tänkte jag, då jag oförmodat träffade en av mina förra vänner. Som våra gemensamma minnen mest hörde samman med kroglivet, vilket han fortsatte, gick naturligtvis samtalet in på detta ämne, och han förvånades över att jag så hastigt lämnade detta liv och att jag kunde fortsätta.

— Ja, svarade jag, skenbart kan det ju tyckas att det gick hastigt, men i verkligheten kastade jag bort nära tio år av mitt liv, innan jag kom mig för att göra livet värdigt en människa.

— Då var det väl djupare orsaker, som låg under; vi trodde endast det var en nyck av dig.

— Orsakerna voro nog flera och det har nog omedvetet legat och grott inom mig till dess det drev mig till handling. Jag hade länge haft ögonen öppna för allt elände som härskar runt omkring mig, och jag insåg även att spriten var en av huvudorsakerna till detta. Men det är svårt att slita sig från gamla vanor då man redan kommit i utförsbacken. Till sist blev dock disharmonien inom mig — motsättningen mellan teori och praktik — för stark.

Jag blev högeligen otillfredsställd med mig själv, då jag jämförde mitt liv med min lära; ty jag hade, som du vet, gått in i socialistiska klubben. Detta gjorde att spritbegäret fick, genom en viljeansträngning, vika och ersättas med andra intressen.

— Men det var nog en annan orsak som i ännu högre grad bidrog till förändringen.

— Jag vet icke vad jag skall kalla denna känsla som aldrig varit mig främmande, men som först med åren blev stark nog att öva inflytande på mitt liv — en känsla som jag först på senare tiden kommit underfund med och börjat analysera. Jag skall berätta något ur mitt förflutna liv så kanske du skall förstå mig.

Min far, som var vad vi kalla periodsupare, ödelade fullkomligt vårt hem. Allt av värde såldes eller pantsattes för att få sprit. När ingenting mer fanns att taga, skuddade han stoftet av sina fötter och lämnade min mor och fyra barn i de uslaste omständigheter.

Vad min mor sedan fick lida och försaka, arbeta och slita för att hålla hemmet ihop, till dess vi blevo så stora att vi kunde bidraga till hemmet, förstår du nog.

Symaskinens rassel blev vår vaggvisa och vid symaskinens rassel vaknade vi om morgnarne. Du kanske har läst Thomas Hoods "Linnesången". Han har visst kännt något dylikt när han skrev den hjärtslitande dikten:

"O, du som en syster har,
en mor eller ett älskat viv,
det är icke linne de slita ut
men levande människoliv.
Stick! — stick! — stick!
Kammarn är smutsig och trång.
Jag linne sömmar med dubbel tråd
och min svepning på samma gång".

Och vad hon sedan skulle känna, då jag och min bror började föra samma liv som far, torde du också förstå. Jag förstod det icke — då.

Hur många sömnlösa, kvalfulla nätter har jag inte förorsakat henne! Hur många avlöningar söp jag inte upp utan att lämna ett öre hemma! Och ändå hörde jag sällan ett förebrående ord. Hon teg och led och sökte göra allt för att vi skulle känna oss nöjda och glada. Jag glömmer aldrig hur hon en gång, då jag var utan pängar och satt hemma surmulen och tråkig, gav mig de sista slantarne hon hade för att jag skulle få en liter, då hon visste att detta skulle glädja mig. Men den blick hon gav mig, när hon helt vänligt bad mig taga några kamrater med mig hem, i stället för att gå ute och kanske råka ut för polisen — den glömmer jag aldrig. Det låg något så oändligt smärtsamt och hopplöst i den.

Tänk dig vad det skulle kännas för henne att handla så — hon som bittert fått smaka spritbrukets verkningar. Att jag kunde fortsätta detta liv så länge förundrar mig nu.

— Men din mor reste ju till Amerika sedan, inföll min vän.

— Ja, detta är vad som smärtar mig mest, men som kanske även bidragit till att öppna ögonen på mig. Hon insåg väl att hon aldrig skulle få någon glädje av oss — såg kanske fattighuset, statens ålderdomspensionering, vinka i framtiden — och när min syster som var i Amerika förut, sände biljett, tog hon min yngsta bror med sig och reste.

Vi gingo tysta en stund innan jag fortsatte.

— Man saknar ingenting förrän man mister det, säger ordspråket, vilket jag fått erfara. När hon rest, märkte jag först vilket tomrum hon lämnat efter sig. Då först förstod jag hur oändligt mycket jag hade att gottgöra henne. Jag hade visserligen varit nykterist några månader innan hon reste, men vad betydde det! Jag skulle inte kunna betala allt lidande, alla försakelser jag förorsakat henne med ett helt liv av ömhet och omvårdnad.

Du skulle sett hennes glädje då min bror och jag talade om att vi gått in i Verdändi. Då grät hon kanske de enda glädjetårar hon fällt under sitt glädjelösa liv, och sade: "Nu kan jag resa i lugn, fortsätt så, och den dagen kanske kommer, då vi åter få träffas för att leva ett lyckligare liv än hittills".

— Ja, som du vet, så har min bror redan rest och om några månader följer även jag efter och sedan skall min livsuppgift bli att göra hennes liv så ljust och lyckligt som möjligt.

Nu kanske du förstår varför jag är nykterist och varför jag även vill förmå andra att bliva det. Och vart jag än kommer, kommer jag att med vilka medel som helst bekämpa rusdrycksbruket, detta mänsklighetens och familjelyckans stora fiende.

Så skildes vi för att kanske aldrig mer träffas.

◇ ◇ ◇

VARFÖR EVA INTE HADE NÅGON JUNGFRU.

Man har talat och skrivit så mycket om kvinnans många fel och om anledningen till att hon behöver så mycken uppassning i detta sammanhang har man framkastat frågan, varför Eva inte hade någon jungfru. Den frågande var naturligtvis en man. Svaret ligger nära till hands: Hon behövde ingen.

Adam kom aldrig till Eva med en strumpa, som behövde stoppas, eller en skjorta, som saknade en knapp, eller ett par handskar, som skulle lagas och det genast. Det föll honom heller inte in att sitta och läsa tidningar tills solen gått ned och sedan skrika: Får vi då ingen mat i kväll? Han gjorde alltid själv upp eld i spisen, tog upp rädisor i trädgården, skalade potatis och gjorde allt vad han skulle göra. Han mjölkade korna, gav hönsen mat, passade själv grisarna och kom aldrig hem till middagen med ett par tre vänner, när det inte fanns en bit kött i huset. Han stannade aldrig ute till kl. 2 på natten och hade därför häller ingen anledning att gräla på den stackars Eva för att hon satt uppe och grät och väntade på honom. Han satt aldrig och hängde på kaféet, medan Eva satt hemma och vaggade lille Kain. Han ropade aldrig till Eva från det ena rummet till det andra att hon skulle ge honom hans tofflor, och han slängde dem häller inte än här och än där, utan satte dem alltid under ett fikonträd bredvid sina nya stövlar.

Kort sagt, Adam trodde inte att kvinnan var skapad bara för att passa upp honom, och ansåg inte att det gick hans ära för nära, att han hjälpte sin hustru litet. Det var därför Eva inte behövde någon jungfru.

Sådant var Paradiset!

◇ ◇ ◇

YTTERST OHÄLSOSAMT.

Han: — Anser fröken Anna att det är ohälsosamt att kyssas?

Hon: — Det anser jag visst. Det var en gång en herre, som kysste mig, och han fick en svullen kind.